

اعلامیه نهضت آینده افغانستان

در مورد

انتخابات ریاست جمهوری افغانستان

مؤرخ ۲۰ ثور ۱۳۸۸ مطابق ۱۰ می ۲۰۰۹

از چندی بدین سو روند عوامفریبانه بی در رابطه با انتخابات ریاست جمهوری افغانستان راه افتاده است. رسانه های خدمتگزار حاکمیت و استراتژی ناتو- امریکا و حاکمان کابل مذبحخانه تلاش دارند تا کارزار انتخاباتی ریاست جمهوری را یک حادثه مهم و سرنوشت ساز سیاسی برای کشور معرفی بدانند و آن را پایه بی برای تحکیم دموکراسی قلمداد نمایند.

نهضت آینده افغانستان به منظور تکوین یک مشی کلی از سوی مجموع نیروهای چپ، مترقی، دموکراتیک و صلحخواه افغانستان در رابطه با مسأله «انتخابات ریاست جمهوری»، تحلیلها و دیدگاههای خود را به طور موجز به پیشگاه مردم افغانستان، نیروهای مترقی، رفقا و هواخواهان جنبش ارایه میدارد:

۱- استراتژی نظامی- سیاسی ناتو- امریکا در افغانستان ظاهراً به منظور مبارزه علیه "القاعده" و حاکمیت طالبی، برچیدن مراکز تروریزم، متوقف ساختن کشت و قاچاق مواد مخدر، برپایی دموکراسی در مقام «نظام سیاسی» و ایجاد یک دولت دموکراتیک، تأمین آزادیهای دموکراتیک، انکشاف اقتصادی از طریق تحمیل نظام اقتصادی نیولیبرالی بازار آزاد، ریشه کن ساختن فقر و عقبمانی، انفاذ قوانین عادلانه بر اساس اصل برابری اتباع و تضمین حقوق افراد مطابق منشور حقوق بشر، آزادی عقیده و بیان، تأمین شرکت زنان در زنده گی اجتماعی و دهها اصل امید آور دیگر، سامان یافته بود. هفتسال رویدادهای تلخ واقعیت جامعه افغانی گواهی میدهند که هیچ کدام از این طرحها به تحقق نرسید و در عوض، مردم افغانستان تشدید جنگ و کشتار غیرنظامیان، تزیید دخالت نظامی ناتو، دیکتاتوری

شبکه‌ی جهادیان و تفنگسالاران، تعمیق عقیمبانی اقتصادی- اجتماعی، آواره‌گی، تاریک اندیشی قرون وسطایی، اعتیاد و اگیر، زایل شدن ارزشهای والا و انساندوستانه سنتی، شیوع فساد، افزایش تولید مواد مخدر و دهها مصیبت اجتماعی دیگر را نصیب شدند؛

۲- نظام سیاسی کنونی در پیوند با ماهیت سیاسی ناتو- امریکا، در واقعیت امر یک دیکتاتوری پوشیده و شبکه‌ی بیست که به اعتراف وزیرخارجة امریکا، یک «نارکو- دولت» را در مرکز خود دارد. قدرت واقعی در اختیار زورمندان جهادی- طالبی، قشر جدید ثروتمندان و حلقات بالایی بیروکراتهای فاسد، مافیای مواد مخدر و انجوها قرار دارد، که عمدتاً در تباری با کشورهای منطقه‌ی و شبکه‌ی های اعمال نفوذ خارجی فعالیت مینمایند. دموکراسی واقعی که بتوان از طریق عملکرد آن، اراده‌ی واقعی مردم را در عرصه‌ی قدرت تبارز داد، از آرمانهای همیشه‌گی جنبش چپ، دموکراتیک و مترقی افغانستان بوده است و نهضت آینده‌ی افغانستان با پیگیری در راه تحقق آن مبارزه میکند. با تأسف در نظام انارشیک امروزی کشور زمینه‌ی مؤثر برای تبارز دادن اراده‌ی مردم و به گرسی نشانیدن خواستها و مطالبات توده‌ی ملیونی هموطنان ما وجود ندارد؛

۳- انتخابات راستین مستلزم شرایط زیر است:

- عدم مداخله‌ی قدرتهای خارجی؛
- وجود یک دولت دموکراتیک مبتنی بر قوانین عادلانه؛
- تساوی حقوق اتباع که از سوی قانون تضمین گردیده باشد؛
- وجود امکانهای عملی برای شرکت آزادانه در مباحثات و ابراز نظرها؛
- تأمین شرایط صلح آمیز و نبود فشارها و مضیقه‌ی های مذهبی، نظامی، اقتصادی، قومی، جنسی؛
- نظارت بیطرفانه از سوی تمام جوانب شرکت کننده از روند انتخابات و جلوگیری از "خرید رأی" به ذرایع گوناگون؛

بر همه گان روشن است، که افغانستان امروز فاقد چنین شرایط است! کاندیدی به گرسی ریاست جمهوری خواهد رسید که از حمایت امریکا- ناتو برخوردار باشد، قوای مسلح کشور را با عمده ترین شبکه های مسلح و مافیایی در کنار خود داشته باشد، تعلق قومی خود را به حیث ضمانت پایداری کشور جلوه دهد، امکانهای مالی امریکا- ناتو، مافیای مواد مخدر، قشر جدید ثروتمندان و وسایل بزرگ تبلیغاتی را در خدمت داشته باشد و از امکانهای دولتی به سود تبلیغات خود استفاده نماید.

بی ثباتی، بی امنیتی، فقر، اعتیاد و بیماری که از پی انتخابات دوره پیشتر ریاست جمهوری در کشور تشدید یافته اند، از یک سو و از پیش معلوم بودن نتیجه انتخابات بعدی از سوی دیگر، باعث دلسردی و ایجاد روحیه عدم اعتماد بیشتر میان مردم افغانستان، در این رابطه گردیده است. مردم متیقن اند، که نتیجه انتخابات ریاست جمهوری هیچ گونه تغییری در وضع زنده گی شان وارد نخواهد کرد و حق دارند تا از چنین رویدادی فاصله بگیرند؛

۴- با آنکه نیروهای مترقی و دموکراتیک تا هنوز نتوانسته اند بر اساس یک پلاتفورم سیاسی مترقی، به ایجاد یک ساختار سیاسی سراسری دست یابند، ولی تحلیلها، موضعگیریها و تلاشهای ماههای اخیر گواهی میدهند، که اکثریت این نیروها ضرورت وحدت را در یک سازمان سراسری کاملاً درک کرده اند.

ایجاد چنین سازمانی که بتواند به نماینده گی از اقشار زحمتکش و مظلومان جامعه در وضعیت سیاسی کشور نماینده گی کند، شرط اولیة تکوین یک الترناتیف سیاسی به نفع مردم است.

تناقض در قانون اساسی کشور و پا گذاشتن بر ارزشهای دموکراتیک و جهانشمول آن، وضع قوانین و مقررات ارتجاعی حاکم بر کشور موانع بزرگی تاکنون در برابر تبارز نیروهای اصیل مترقی و دموکراتیک و تجمع آن ها در یک ساختار واحد، ایجاد کرده اند. فرصت آن فرا رسیده است تا از این موانع عبور کرد و سازمان بزرگ متعلق به دنیای کار را ساخت. ولی

در وضع امروز، هیچ گونه الترناتیف سیاسی که بتواند مطالبات مردم را به گُرسی بنشانند، تشکل نیافته است؛ یعنی تعویض ماهیت حاکمیت کنونی، از نگاه سیاسی، نامقدور است؛

۵- از آن جا که نیروهای چپ، دموکراتیک و مترقی نتوانسته اند یک الترناتیف واقعی را برای نظام تدارک ببینند، شرکت کردن در انتخابات جاری ریاست جمهوری، به معنای پذیرفتن ماهیت نظام، هم سویی با ارتجاع قرون وسطایی و خدمت کردن به پروژه ها و برنامه های ناتو- امریکا و متحدان منطقه یی آن است.

شعار «شرکت در انتخابات برای تقویت جنبش دموکراتیک» با وضع عینی امروز جامعه افغانی سازگاری ندارد و اگر خبط سیاسی نباشد، یک عمل کاملاً عوامفریبانه در جهت تقویت ارتجاع حاکم کنونی که حتماً است. **جنبش واقعی چپ دموکراتیک و مترقی کشور هیچ کاندیدی برای انتخابات ریاست جمهوری پیشنهاد نکرده است.**

اقدامهای خودسرانه سازمانها یا افراد از نام جنبش دموکراتیک کشور جز معامله گری پنهان، تعبیر دیگری نمیتواند داشته باشد. سازمانها و افرادی که بخواهند در چنین شرایطی به نماینده گی از جنبش چپ و دموکراتیک در انتخابات شرکت کنند، مسؤولیت عظیم شکست را متقبل خواهند شد و به وجاهت تاریخی جنبش چپ افغانی لطمه خواهند زد.

نهضت آینده افغانستان به این باور است، که جنبش دموکراتیک و مترقی افغانستان وظیفه دارد- تا با استفاده از جریان کارزار انتخاباتی ریاست جمهوری- استقامتها و شعارهای زیر را به حیث مشی مبارزاتی خود در پیش گیرد، تا باشد، با استفاده از امکانش و جو سیاسی، به حیث یک بخش فعال و دینامیک، توجه مردم را به مسایل اساسی کشور معطوف بدارد:

۱- مشی «تحریم فعال» را در پیش گرفته، با استفاده از امکانهای تبلیغاتی، ماهیت ضد دموکراتیک و ارتجاعی، فاسد، ضد ملی، ضد آزادی، ضد استقلال سیاسی و فرهنگ ستیز نظام حاکم بر کشور را افشا نماید؛ زیرا در شرایطی که نتایج انتخابات از قبل معلوم است و هیئت حاکمه عوامفریبانه وجود امکانهای مساوی برای تمام کاندیدان را تبلیغ میکند،

شرکت در انتخابات باعث مشروعیت حاکمیت دست نشانده، ارتجاعی، ناکارا و فاسد می‌گردد. برعکس به هر اندازه بی که میزان شرکت کننده گان در رأی دهی پایین باشد به همان اندازه چهره واقعی نظام سیاسی و هیئت حاکمه آن همراه با ماهیت غیرمردمی استراتژی ناتو افشا خواهند شد؛

۲- مردم، نهادهای دموکراتیک و مترقی سیاسی، فرهنگی و اجتماعی را به تحریم انتخابات پوشالی که بار دیگر کرسی یا یکی از همدستان او را به گرسی ریاست جمهوری ابقا خواهد کرد، بکشانند؛

۳- با استفاده از فرصت به جلسه های مشترک نهادهای دموکراتیک پرداخته، وحدت جنبش مترقی کشور را در یک سازمان بزرگ سیاسی به حیث مسأله کلیدی مطرح نمایند و از ابتکارهای سازنده در این استقامت حمایت نمایند؛

۴- معامله گریهای آشکار و پنهان منحرفان را با دستگاه حاکمه و قدرتهای خارجی همه جانبه افشا کرده به تجرید و طرد آن ها {که مزورانه خود را هنوز متعلق به خانواده جنبش دموکراتیک و مترقی کشور معرفی میدارند}، بپردازند؛

۵- مطالبات و نیازهای واقعی مردم را به حیث مسایل اساسی جامعه در محراق توجه بحثها و جدالهای سیاسی و مطبوعاتی قرار دهند.

نهضت آینده افغانستان